

— Kis kertemben szép tavaszi estén...

Sajnálom, hogy szalad az idő s távolról idehallik a motoros vicinális dudája...

A VONATON tovább kísér a hangulat. Azt mondja Stermeczki Kálmán:

— Olyan ez a tanító, hogy képes beyalogolni Szegedre, ha valaki a könyvtárban nem levő kötetet akar. A múltkor is mivel jön? Adjunk neki mezőgazdasági könyveket, mert majd kihúzzák érte a tanyasiak. Kivitt egy csomót, volt abban minden, a méhesek kezelésétől kezdve a lóápolásig, új agrotechnikai eljárásokig, azonnal szétkapkodták Széksósón... Mert az ilyenfajta könyveknek is nagy mostanában a keletje...

Csattognak alattunk a kerekek, egyik megálló a másik után s Stermeczki Kálmán arról beszél: kevés a járási könyvtár állománya. A szegedi járás nemcsak a megye: az ország egyik legnagyobb járása. 110 ezer lakosa van, mintegy 18 ezer kötet van a népkönyvtárakban, tehát minden hatodik emberre jut egy-egy olvasnivaló.

A másik baj: Móra, Tömörkény írásai-ból több kellene Szegednek, mint másból, hisz talán egyetlen író sem érez annyira magáénak a szegedi ember, mint éppen Móra Ferencet és Tömörkény Istvánt. Móricz: Rózsa Sándorából is kevés a példány, a regény ott játszódik a környéken — érthető hát, ha nagy utána az igény.

Valahol Szeged alatt járunk már, amikor azt mondja Stermeczki Kálmán:

— Megfigyeltem valamit... Ahol olvastak a tszcs-tagok, mint például a rőszkei Lenin-csoportban, a szőregi Petőfiiben, Vörös Rózsában, semmi különösebb baj nem volt, együtt maradt a csoport. Ahol azonban kerülték a könyvet, mint a mórahalmai, ásóthalmi termelőcsoportokban — ott szétugrott a közős...

Rákápcsol a motoros — aztán egyszerre zökkenve áll meg a vonat. Az ablak alatt valaki elkiáltja magát:

— Szeged... Kisállomáás...

KEDVES BARÁTOM! Eddig a história. Úgy, ahogy megtörtént volt, s úgy, ahogy jegyzetfűzetbe került.

Még csak egyet: mit gondolsz, vajjon hogy érezne a két Ördögne, Somogyi András bácsi s a többi névtelen olvasó, ha egyszerre, egyik napról a másikra elvonnánk tőlük a betű olvasásának gyönyörűségét?... Úgy hiszem, akár a vakok.

Hát akkor mért akarnád vakságban tartani a ceglédi, békési s a többi tanya-világ parasztjait?

Úgy gondolom: érdemes lenne elgondolkoznod ezen.

Elnézést a te s mások türelméért.

Üdvözl:

D. SZABÓ LÁSZLÓ

MEGALAKULT A KÖZALKALMAZOTTAK SZAKSZERVEZETE KÖNYVTÁRI SZAKBIZOTTSÁGA

A Közalkalmazottak Szakszervezetének elnöksége mellett tanácsadó bizottságok működnek. Február hónapban alakult meg a könyvtári szakbizottság, melynek feladata, hogy a szakszervezet elnökségét tájékoztassa a könyvtárosok problémáiról. Miután a könyvtárak különböző szakszervezetekhez tartoznak, a könyvtári szakbizottságba a Pedagógus Szakszervezet kötelékébe tartozó könyvtárosokat is meghívta. A szakbizottság alakuló ülésén dr. Takács Józsefet, az Országos Széchényi Könyvtár osztályvezetőjét választotta elnökké és elhatározta, hogy havonta rendszeresen fog ülésezni. A legközelebbi ülés napirendjén a szakbizottság munkaterve szerepel. A bizottság fontossági sorrendben fogja tárgyalni a könyvtárosokat legjobban érintő prob-

lémákat, a bérezés kérdéseit, a pótszabadság, a nyelvtudási pótlék, a szakmai képzés, a munkaversenyek és felajánlások kérdését. Foglalkozni fog a tudományos minősítés és a munkaidőkezdésmény problémájával, a vasárnapi ügyelettel, a köpeny, munkaruha, védőételek juttatásának problémáival, valamint más fontos kérdésekkel. A bizottság az itt felsorolt kérdésekre vonatkozó javaslatokat készíti a szakszervezet elnöksége részére, hogy az elnökség a dolgozók problémáival közvetlenül megismerkedjék.

Kérjük a könyvtáros elvtársakat, hogy az itt felsorolt, vagy egyéb szakmai, érdekvédelmi problémáikkal forduljanak a szakbizottsághoz, írják meg javaslataikat A Könyvtáros szakszervezetnek, vagy közvetlenül a szakbizottság elnökének.